

A neves népdalgyűjtő fia biológusként járja a világot

A pápuák földjén leste a madarakat

Legutóbbi expedícióján egyedül merészkedett a pápuák földjére a Vásárhelyről elszármazott madárbiológus. Péczely Péternek szembe kellett néznie egy macsétét, azaz bozótívágó kést szorongató őslakossal is Új-Guineában. A professzor elmondta, hogy már hozzászólt a kalandokhoz. A biológus édesapja Péczely Attila népdalgyűjtő volt, róla kapta a nevét a város alapfokú művészeti iskolája.

Botswanában oroszlanok közelében éjszakázott, Indiában pedig a lába alatti növényzetet kellett pásztázni, nehogy rátaposson egy mérges kígyóra. A kalandokra egy cél érdekében vállalkozott a Vásárhelyről elszármazott Péczely Péter: a madarakért.

– Már végimadarásztam az öt kontinentst. A trópusokkal kezdetem, a hideg vidéket, az Antarktiszot hagytam a végére – magyarázta a biológus professzor. Szerinte a globalizált világunkban addig kell ismerkedni a természettel, amíg lehet. Legutóbb, tavaly nyáron Új-Guineában járt. Csoportos expedíció helyett egyedül vállalta a kihívást. Pedig nem egyszer hallotta már, hogy a magányos utazónak életveszélyes a pápuák földjére lépni. Kínosan ügyelnek ugyanis a tulajdonukra, így az őserdőre is. Csakis az engedélyükkel és fegyveres kísérettel lehet biztonságosan felfedezni a tájat.

– Az őserdőt járva egyszer csak arra lettem figyelmes, hogy egy hatalmas bozótívágóval, macsétével küszködök utánam egy fickó. Ilyenkor nincs idő gondolkodni. Azonnal mutogattam az ősvény felé, hogy ott vannak a társaim,

háttha így el tudom ijeszteni. Majd erőltetett nyugalommal és magabiztossággal elmentem mellette a nem létező kíséretem irányába – mesélte a madárbiológus.

Péczely Péter a népzene gyűjtő Péczely Attila fia. Édesapjáról nevezték el a vásárhelyi alapfokú művészetoktatási iskolát. A professzor viszont csupán aktív zenehallgatónak tartja magát, mondván: mindenféle népi muzsikát kedvel, de szívesen hallgatja Bach zenéjét is. Mint elárulta: a szülei zongorázni és hegedülni is tanították, de kegyetlen lusta volt gyakorolni, pedig jó hallás a van.

– Édesapámnak viszont abszolút hallása volt. Egyik nőtagja a Zrínyi utcában lakott. A néni egyszer finom mákos és káposztás rétest küldött. Annyira ízlett, hogy legközelebb én is elmentem apámmal hozzá népdalgyűjtésre, háttha újra megkóstolhatom a rétesét – mesélte mosolyogva Péczely Péter. A professzor nyári expedíciói miatt ritkán jut el Vásárhelyre, viszont ha sikerül leutaznia, akkor soha nem mulaszt el virágot vinni a művészeti iskolához, édesapja emléktáblájára.

T. A.

Péczely Péter (jobbról) kezét fogja Dömötör Jánossal az elszármazottak találkozóján. Ritkán jár Vásárhelyen. Fotó: Tésik Attila

A szegedi Juhász Katalint egy címlaplánykereső versenyen fedezték fel

Playboy-nyuszi lehet belőle

Második helyen végzett a CKM Magazin és a Viva Televízió közös címlaplányválogató versenyén a szegedi Juhász Katalin. Bár így a férfimagazin borítóján nem ő domborít majd, a műsornak köszönhetően rengeteg más ajánlatot kapott – még az amerikai Playboytól is megkeresték.

Véget ért a CKM Magazin és a Viva Televízió közös, címlaplányválogató versenye. A tegnapi adásba került döntőben egy szegedi és egy budapesti lány versengett a megtisztelő címért, hogy az újság borítóján domboríthasson. A szőke-fekete párharcból végül a fővárosi szépség került ki győztesen, de a hónapok óta zajló versenynek köszönhetően a második helyezett szegedi lány is rengeteg ajánlattal a tarsolyában zárhatta a megmérettetést.

Juhász Katalin annak ellenére lett „ezüstérmes”, hogy a döntőt – melyben Chippendale-fiúknak táncolt sztriptízt, illetve iszapbirkózott döntős társával – megnyerte. Egy korábban készített fotósorozat alapján ugyanis a zsűri úgy döntött, inkább a másik lányt hirdeti ki győztesnek. A szegedi lány azonban egyáltalán nem csalódott.

– Idén a fekete lányok a divatosak, várható volt, hogy nem nyerek – mondta. – Ennek ellenére rólam is közöl fotósorozatot a magazin novemberi száma, és ezenkívül is sok ajánlatot kaptam.

A műsornak köszönhetően kereste fel például Pál Gergely testfestő, hogy legyen a modellje. Csábítja másik két hazai férfimagazin is, hogy fotósorozatot készítené róla, melyet Katalin valószínűleg el is vállal, amint szerződése megengedi. A legnagyobb meglepetés mégis akkor érte, amikor egy amerikai férfi kereste fel.

– Az illető saját sorozatot készített rólam, melyet aztán magával vitt a tengeren túlra. Úgy tudom, a portfólió azóta már Hugh Hefner, az amerikai Playboy tulajdonosának asztalán van, így még az is elképzelhető, hogy bekerülök a világ leghíresebb férfimagazinjába – mesélte.

Katalin nagyon büszke sikereire, különösen azért, mert mindezt három hónap alatt sikerült elérnie. Azt mondja, családja támogatása nélkül ez nem is sikerülhetett volna, hiszen nagyon sokat jelentett számára, hogy végig mellette álltak. Úgy gondolja, ennél jobban nem is indulhatott volna magyarországi karrierje, melynek megkoronázásaként jövőre elindul az Év Playmate-je versenyen is. Persze az is lehet, hogy addigra már régen Playboy-nyuszinak mondhatja majd magát. Még hozzá Amerikában.

T. K. Juhász Katalin három hónap alatt keresett modellt lett

Fotó: Karnok Csaba

Az egyetemmel és a várossal ismerkednek az elsőéves diákok

Veszélyes busztól a kivilágított szegedi múzeumig

Az elsős budapesti jogászlány szerint könnyebb Szegeden eligazodni, a fűzesgyarmati magyar szakos diáknak viszont nemcsak a közlekedés, a tanterem megtalálása is gondot okozott. Az egyetemistákat „szegediségük” első heteinek tapasztalatairól kérdeztük.

– Könnyebb bárhova odatalálni, több a park, és sokkal zölddebb a város – foglalta össze Szeged és a főváros közötti különbséget Vágvölgyi Ágnes. Utóbbi a város egyik nagy előnyének vallotta a lány. Az elsőéves budapesti joghallgató először három hete látogatott családjával a napfény városába. Lakást vettek, hiszen Ági legalább öt évre „szegedivé” válik. A tájékozódással eddig nem volt gondja, ugyancsak elsőéves barátjával egymást navigálják a városban.

– Mindenhova térképpel megyek, így nem érhet meglepetés – mondta.

Az elsőéves biológus Harmat Mária ugyancsak három hete él a városban.

– Kezdetben azt sem tudtuk, hol tartják az óráinkat, mivel lehet odajutni. Még szerencse, hogy mindig többen indultunk el reggelente a kollégiumból, így ha nem is zökkenőmentesen, de végül mindenhova odataláltunk. Most

már kicsit otthonosabban mozog a városban – magyarázta a Magyarbányászati és Földmérési Szolgálatról érkezett lány. A településnek egyébként mindössze 2700 lakosa van, így érthető első heti „elvészetsége”: csak az SZTE-re járó hallgatók összlétszáma meghaladja a harmincezret. – Eddig leginkább az éjszaka kivilá-

gított város varázsolt el. Különösen a múzeumpark gyönyörű – lelkesedett a lány.

Csák Emesével azonban minden megtörtént, ami egy idegen településről a nagyvárosba sodródott elsőéves egyetemistával történhet.

– Először hatévesen a vidám-

parkba, másodsor tizenégy évesen a helyi kórházba mint látogató érkeztem a városba – mesélt eddigi szegedi „kötődéseiről”. A fűzesgyarmati lány két hete a Károlyi-kollégium lakója. – Amikor megérkeztem, az egyik ismerősöm megmutatta, hogyan jutok el legkönnyebben az egyetemre.

Először az 1-es villamosra ültünk, majd a Skálánál egy másikra szálltunk fel, ami az egyetemig vitt. Gondoltam, ez könnyű, és mivel addig azt hittem, remek a tájékozódási képességem, egyedül is kipróbáltam a utat. Meglepettem, amikor a villamos nem az egyetemig, hanem a vadsparkig

vitt. Ekkor láttam, nemcsak négyes, hanem hármas villamos is jár a városban – beszélt Emese. – Azóta csak az 1-esen utazom, buszra, trolira fel sem merek szállni. Olyan sok a járat, biztosan eltévednék. Ezután már azon sem lepődtem meg, hogy az egyetem néhány tantermét sem találtam. Szerencsére a BTK-n aranyos a portás bácsi, aki mindig útbaigazít – folytatta.

A magyar szakos lány ezért igazi városnézésre még nem vállalkozott. Az utcák közül név szerint csak a Kossuth Lajos sugárutat és a Tisza Lajos körutat ismeri. Utóbb kiderült, járt már a Kárász utcán is, csak nem tudta, hogy az a neve. Buszra először a hét végén „merészkedik”: no nem helyi járatra, hanem a Fűzesgyarmat felé tartóra.

KISS GÁBOR GERGŐ

A regisztráció után a könyvtárt is feltérképezhetik az első egyetemisták

Fotó: Karnok Csaba

NEM TŰNETNI TANULNAK

A három fiatal lány, bár már teljes jogú egyetemistának vallhatja magát, nem vett részt sem a tandíjellenes, sem az idősebb egyetemisták szervezte hétfő esti városi tüntetésen. Azt mondták, elsőököként nekik most teljesen más kihívásokkal kell megküzdeniük, és egyébként sem hívei a tömegmozdulásoknak.